

som Forholdene tillade det, samle en lille Reserverekapital, som kan bruges, naar overordentlige Krav maatte fremkomme; og at overordentlige Krav ville komme til at forel gge, derom kan der fornøftigvis ingen Tvivl være. Jeg vil altsaa ganske rolig finde mig i, om ærede Medlemmer finde den finansielle Tilstand, som Finantslovsforlaget bebuder, at være usforsvarlig god. Jeg tror, at det er en Finantslov, som vi Alle kunne og bør glæde os over at se; thi det Overstud, der viser sig paa Overlaget, tilsteder uden altsfor smaalig Genhyntagen at afgjøre vigtige Spørgsmaal, der ville komme til at foreligge for Repræsentationen. Der er en Sætning, som man saa ofte hører fremsat, og som vi hørte i det første Foredrag foreleden, at Pengene forrente sig bedre i Skatteydernes Sommer end i Statskassen. Man hører den ofte, og den er overmaade tiltalende, idetmindste for Skatteyderne, men det turde dog nok hælde, at denne Sætning i sin Almindelighed ikke kan hævdes. Det turde dog vel nok hælde, at en hel Del af de Foretagender, vi i de sidste 12—14 Aar have iværksat her i Landet ved Skatteydernes Bidrag, have bragt Landet og, indirekte, Skatteyderne en langt større Fordel, end om de samme Kroner vare blevne i Skatteydernes Sommer. Jeg vil som et Exempel, der ligger mig nærmest, nævne Sernbaneanlægene. Jeg formener, at Anvendelsen af Statens Kapital til disse har været langt mere produktiv, end om de samme Millioner vare blevne i Skatteydernes Sommer. Jeg tror saaledes ikke, at Sætningen i sin Almindelighed lader sig hævde, men tiltalende, velklingende, især for Skatteyderne, er den unegtelig.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Echarling), hvis levende Interesse for den økonomiske, særlig den kommercielle, Udvikling her i Landet jeg fuldt paastjønner, fremsørte iforgaars en Anke over en finantsministeriel Foreanstaltning, der ligger nogle Aar tilbage, og som efter hans Mening har haft en skadelig Indflydelse paa Udviklingen af vort Skibsrederi, navnlig Dampskibsrederiet, det er Bestemmelsen fra 1878 om en anden Umaalning og Beregning af Dampskibenes skattepligtige Drægtighed end den, der tidligere har været brugt. Jeg havde lovet mig selv at ville give Thinget en fuldstændig Rede gjørelse for dette noget indviklede Forhold, men ihukommende det Løfte, jeg gav, da jeg tog Ordet, maa jeg forbeholde det til en anden Leilighed og kun udtale, at det ærede Medlems Formening ikke er rigtig, at det her i Landet maatte Skib den hele Verden over betaler Afgift i Genhold til det Maal, der her er sat for det. Det var det ærede Medlems Forudsætning, men den er ikke rigtig; tværtimod er det den almindelige Regel, at Skibet i fremmede

Land betaler efter den Drægtighed, det vilde have maalt i det fremmede Land. Det mest slaaende Exempel derpaa er, at Nordamerika aldeles intet Fradrag giver til Dampskibe for hele det Rum af Skibet, der bruges til Driekraften: Maskinerne, Rjedlerne, Kulrum, Axlum o. s. v., men følgerig maa ethvert europæisk Skib, skjøndt alle europæiske Stater — efter forskellige Beregninger — give Fradrag for denne Driekraft, i Nordamerika betale af sin hele Bruttotonnage, medens det amerikanske Skib, der kommer her, ikke betaler efter Bruttomaalet i Amerika, men kun, hvad det efter vore egne Beregninger vil have af virkeligt Lasterum. At der imidlertid her paa Pladsen er nogen Ulighed mellem Dampskibe, efter som de ere maalte efter det gamle System eller efter det nye System fra 1878 — et System som iøvrigt ikke er opfundet i Finantsministeriet — det indrømmer jeg. Det er det gamle Donau-Maalssystem, som den internationale Kongres i Konstantinopel i 1873 ansaa for og stemplede som det rigtige, og som derfor blev gennemført for Beregningen af Afgiften i Suezkanalen. Det er altsaa ikke nogen særlig dansk eller finantsministeriel Opsindelse fra 1878; den har om jeg saa maa kalde det, et Verdensstempelet paa sig.

Det ærede Medlem fra Holbæk Amts 3die Valgfreds (Lauher) var jo selvfølgelig meget misfornøjet over hele — ja, den finansielle Styrelse maa jeg ikke sige, men — Finantsministerens Uvillighed til at foretage store Reforme for Skatteyderne. Men det ærede Medlem rettede derhos et Par særlige Anker til mig angaaende det fremlagte Forslag. En af disse Anker var imidlertid saa ubesjætt, at det forekommer mig næsten besynderligt, at det ærede Medlem kunde fremkomme med den, og det var den, at jeg skulde have glemt paa § 8 at opsøre noget Tilbud fra Bestindien. Det ærede Medlem, som selv har stemt for vedkommende Lov, maa dog vide, at den Lov, der tilpligtede vore Kolonier i Bestindien at yde Bidrag til Moderlandets Forfødenheder, er udløben, og det ærede Medlem maa dog formodenslig kunne erindre fra 1876, at Bidraget fra Bestindien skal fastsættes ved særlig Lov og ikke ved Finantsloven; men det ærede Medlem maa da vide, at han først i sin Tid paa § 28 kan finde dette Beløb. Det har altsaa ikke været en Forglemmelse af mig, men det maa være en Forglemmelse fra det ærede Medlem, at han ikke erindrer, hvorledes det forholder sig med Bidraget fra Bestindien. Naar det ærede Medlem savnede i Anmærkningerne til Finantsloven — Anmærkninger, der nu iøvrigt have et saadant Omfang, at man skulde undres over, at man nu krævede mere — Oplysninger om det større Beløb, der var opsørt som forventet Indtægt af Departementsspostler,